

Chương 84: Hẹn Hò Với Công Chúa Charlotte (4) - Đột Nhập

(Số từ: 3288)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

20:56 PM 28/07/2025

“...Mà này, cậu thậm chí còn chưa ăn hết một nửa số đó nữa.”

Charlotte lẩm bẩm như không thể tin được khi tôi hầu như không đụng đến món churros của mình.

“Tôi không thích đồ ngọt.”

Carb tinh chế chiên trong dầu và thêm đường lên trên ư? Chỉ nghĩ đến thôi tôi đã thấy tim mình nóng rát.

Tại sao chúng tôi lại ăn món này chứ?

Đương nhiên, tôi có ăn kẹo mà Eleris đưa, nhưng chỉ vậy thôi.

Trước lời nói của tôi, Charlotte hơi há miệng ra như thể những gì tôi nói thật vô lý.

Cứ như thể cô đang nói với tôi rằng tôi đang bỏ lỡ một điều gì đó nghiêm trọng vậy.

“Cậu nghĩ một tên ăn mày đường phố không thích đồ ngọt thì kỳ quặc hơn, hay một Công chúa ăn bất cứ thứ gì bất kể chất lượng thì kỳ quặc hơn? Tôi thật sự kỳ lạ đến vậy sao?”

Một Công chúa có thể ăn bất cứ thứ gì, dù là món gì đi chăng nữa.

Và một tên ăn mày chỉ ăn một miếng rồi dừng lại chỉ vì không thích đồ ngọt.

Cả hai chúng tôi đều là những cảnh tượng khá hiếm thấy.

Thành thật mà nói, Công chúa có lý do cho hành vi của mình. Tuy nhiên, việc giải thích tại sao tôi lại như vậy thì hơi khó hơn một chút.

“À, tôi khác Công chúa đấy. Tôi luôn phải ăn đồ rẻ tiền, nhưng bây giờ khi được ăn những món ăn chất lượng cao nhất, tôi mới nhận ra ý nghĩa thực sự của việc ăn uống. Mọi chuyện là như vậy đó.”

“...Tôi xin lỗi vì đã hỏi, nhưng cậu thực sự hài lòng sao?”

“Đương nhiên rồi. Sao tôi có thể không hài lòng chứ? Tôi được học ở trường giáo dục tốt nhất thế giới và ăn những món ăn chất lượng cao nhất.”

“...Tôi không còn gì để nói.”

Charlotte hoàn toàn im lặng, nhìn tôi như thể tôi là một kẻ lập dị.

“Vậy cậu thích ăn gì?”

“Món gì đó như món thịt hầm nóng hồi chẳng hạn.”

Vẻ mặt Charlotte ngày càng bối rối hơn khi tôi nói cho cô biết món mình thích.

“...Cái gì thế này? Khi nói chuyện với cậu, đôi khi tôi có cảm giác như đang ngồi trước mặt một vị quan cứng đầu nào đó. Cách nói chuyện, sở thích của cậu...”

Cô có ý là tôi hành động như một ông già ư?

Chà, công bằng mà nói, nhìn vào tuổi tâm lý của tôi và Công chúa, có lẽ đúng là như vậy.

“Sao lại cảm ơn tôi? Tôi coi đó là việc mình trông trưởng thành hơn.”

“Trưởng thành không phải lúc nào cũng tốt đâu nhé.”

Tôi hiểu rõ rằng ý cô không phải là tôi thực sự trưởng thành. Cô đang mỉa mai. Sau đó tôi ép mình nhét phần còn lại của churros vào miệng.

“...Cái gì? Cậu không nói là cậu không thích đồ ngọt sao? Sao bây giờ lại ăn hết thế?”

Sau khi ép mình nuốt thứ đồ ngọt khủng khiếp đó, tôi lảm bảm gì đó.

“Vứt bỏ món quà của Công chúa thì phí quá đúng không?”

Tôi không biết Charlotte sẽ nghĩ gì về tôi nếu tôi vứt bỏ thứ cô tặng. Dù sao thì lãng phí thức ăn cũng chẳng có gì tốt đẹp cả.

Đương nhiên, việc Công chúa mua nó cho tôi không quan trọng bằng việc Charlotte mua nó cho tôi.

“...Thật nực cười khi cậu lại quan tâm đến những chuyện kiểu này.”

Có vẻ như Charlotte sắp bỏ cuộc trong việc cố gắng hiểu tôi. Trông cô nghi ngờ liệu tôi có ý thức được hành động của mình hay không.

Khoảng thời gian nghỉ ngơi ngắn ngủi của chúng tôi đã kết thúc.

Chúng tôi ngồi trên ghế dài và tiếp tục nhìn những người qua lại.

“Có vẻ như có những điều cậu phải tự mình trải nghiệm thì mới đưa ra được kết luận đúng đắn.”

“Ừm, à... Có vẻ là như vậy hôm nay.”

Charlotte thở dài thườn thọt.

Rõ ràng, Charlotte đã cho người tìm kiếm khắp khu phố mua sắm Aligar. Tuy nhiên, họ đã không tìm ra sự thật đằng sau vụ cướp cuộn giấy.

“Tôi biết người của mình chỉ có thể làm những gì tôi bảo, nên điều này có thể coi là một vụ thu hoạch theo cách riêng của nó.”

Họ chỉ làm những gì được bảo.

Tôi không nghĩ cô có ý tốt, nhưng cuối cùng, chỉ cần biết rằng người của cô thiếu một điều gì đó, Charlotte dường như đã đánh giá đây là một vụ thu hoạch lớn.

Việc này không khó để tìm ra, nhưng họ đã lấy lời khai đó theo nghĩa đen và chỉ báo cáo nội dung cho Charlotte. Họ thậm chí còn không nghi ngờ tính xác thực của thông tin này.

Đương nhiên, chúng tôi chỉ có thể đi đến kết luận này vì tôi biết sự thật, và Charlotte đã suy nghĩ rất kỹ về vụ việc này vì cô quá tuyệt vọng.

Nếu tôi thực sự không biết sự thật, tôi cũng có thể đã bỏ qua điều này.

“Nếu tôi yêu cầu ai đó đào giếng, họ nên biết rằng ý định của tôi là tìm nước...”

Charlotte có vẻ thất vọng với cấp dưới của mình, nhưng cô vẫn kiên định.

Cô yêu cầu họ điều tra hành động của Valier trên phố mua sắm Aligar.

Chỉ thị này chứa ý định tìm ra Valier, và ở đây họ chỉ quay lại với một số lời khai. Vì vậy, họ thậm chí còn mang thông tin thiếu tin cậy đến cho cô nàng.

“Tôi đã tìm hiểu được nhiều điều hơn chỉ bằng cách tự mình kiểm tra.”

“Còn gì nữa không?”

Charlotte nhìn chăm chăm vào tôi. Không, ánh mắt cô dường như hỏi liệu tôi cũng không biết đến mức đó ư.

“Trong báo cáo tôi nhận được, lời khai của các chủ tiệm và tên cửa hàng của họ đã được ghi lại. Tất cả lời khai đều được sắp xếp trong một tài liệu gọn gàng...”

“À... phải không?”

“Tuy nhiên, khi tự mình đến đây, tôi có thể nhìn thấy mọi thứ. Vị trí của các cửa hàng, ví dụ... Như thế này thì việc tôi tìm thấy điều gì đó là điều hiển nhiên.”

Charlotte chỉ sang phía bên kia phố mua sắm.

Đó là nơi chúng tôi đã đi qua.

“Đường đi của cậu ấy.”

Những lời đó khiến tôi rùng mình.

“Cậu ấy đi vào từ phía bên kia và đã vào mọi cửa hàng bán cuộn giấy mà cậu ấy thấy ít nhất một lần. Cậu ấy cũng sẽ không thể vào các cửa hàng mà chúng ta bị đuổi ra hôm nay đâu. Chỉ những cửa hàng đã đưa ra lời khai thôi.”

Sau đó Charlotte chỉ về phía cuối phố mua sắm.

“Và, sau cửa hàng bán cuộn Hoả Cầu đó, không còn báo cáo nào của nhân chứng nữa. Chúng ta không cần đến tận nơi đó. Chuyển động của cậu ấy đột ngột kết thúc ở đó.”

Cô đã tìm ra những điều này ngay lập tức.

Tôi biết Charlotte rất thông minh. Thông minh hơn tôi rất nhiều.

Vị trí của các cửa hàng không được ghi trong báo cáo của họ.

Tuy nhiên, nếu một người tự mình đến nơi này, họ sẽ phát hiện ra khá nhanh.

Nếu nối các vị trí cửa hàng lại với nhau, người ta có thể đọc được chuyển động của cậu ấy khá rõ ràng.

“Nếu cậu ấy đánh cắp cuộn Hoả Cầu đó, thì việc cậu ấy dừng lại là điều hợp lý. Rốt cuộc, cậu ấy có thể đã bỏ trốn cùng nó để không bị bắt.”

“Ừm... tôi đoán vậy.”

“Nhưng tội mình vừa phát hiện ra rằng cuộn giấy này thực ra không phải là thứ cậu ấy đánh cắp. Vì vậy, cậu ấy sẽ không có lý do gì để bỏ trốn như vậy.”

Nếu cậu ấy đã đánh cắp nó, cậu ấy sẽ cố gắng bán cuộn giấy ở nơi khác bên ngoài khu phố mua sắm. Khi đó, việc dấu vết bị cắt đứt ở đó là hoàn toàn hợp lý.

Tuy nhiên, sự thật là cậu ấy không đánh cắp cuộn giấy. Chủ cửa hàng thực ra đã đưa nó cho cậu ấy. Vì vậy, không có lý do gì để cậu ấy bỏ trốn khiến sự biến mất của cậu ấy không đáng tin cậy.

“Nếu cậu ấy không bán được những cuộn giấy của ác quỷ thì có lẽ cậu ấy đã cố gắng bán cuộn Hoả Cầu mà cậu ấy có được từ chủ cửa hàng đó. Dù sao thì cậu ấy cũng đang cần tiền. Điều này để lại cho chúng ta hai khả năng. Chủ cửa hàng Hoả Cầu lại nói dối... Có khả năng hắn tự làm hại đứa trẻ và bây giờ đang giả vờ không biết gì hơn những gì hắn đã nói, nhưng có lẽ tên ngốc đó không thể nghĩ ra điều gì như vậy nếu xét đến bộ não thiếu sót của hắn...”

Tôi cảm thấy toàn thân mình ngày càng lạnh hơn.

“Hoặc cậu ấy đã đi qua đó. Cửa hàng tiếp theo.”

Charlotte chỉ vào một nơi nào đó.

“Có khả năng rất cao là chuyển động của cậu ấy kết thúc ở cửa hàng Hoả Cầu hoặc nơi đó.”

Đó là cửa hàng bán cuộn giấy của Eleris.

Charlotte đã có thể đạt được sự thật chỉ với lượng thông tin cực kỳ hạn chế của mình.

Tôi không thể để Charlotte vào cửa hàng của Eleris được.

“Ừm... Có lẽ không nhất thiết phải là nơi đó đúng không?”

“Cũng có thể. Có lẽ họ thực sự đã đuổi cậu ấy ra ngoài, nhưng không nhớ.”

Cô dường như không quá nghi ngờ Eleris vào lúc này.

“Nhưng thực tế là bọn mình không có bất kỳ lời khai nào từ khu vực này của con phố có nghĩa là có một số người trong số các chủ cửa hàng đã nói dối. Rất có khả năng một trong số họ đã làm gì đó với cậu ấy.”

Chết tiệt, tôi không có lý do gì tốt. Charlotte đang có những nghi ngờ hợp lý, vì vậy tôi không thể ngăn cô lại được.

Ngay cả khi bằng cách nào đó có thể, Charlotte cũng sẽ không muốn bỏ sót bất cứ điều gì. Ngay cả khi chỉ có một cơ hội nhỏ để

cô tìm thấy dấu vết của Valier, cô vẫn sẽ cố gắng điều tra bằng mọi giá.

“Cậu ấy không nhất thiết phải đến thăm một cửa hàng cuộn giấy khác... Không có khả năng cậu ấy bỏ đi vì một lý do khác sao?”

“Ừm... Cậu nói đúng. Ngay khi đi lại công khai với một cuốn sách cuộn giấy, cậu ấy đã trở thành mục tiêu chính của những kẻ móc túi hoặc tội phạm khác rồi.”

Charlotte gật đầu trước đề nghị của tôi là không nên tập trung quá nhiều vào các cửa hàng cuộn giấy. Vẫn có khả năng cậu ấy đã bị móc túi hoặc bị một số tội phạm nhắm đến sau khi đi bộ quanh phố mua sắm với cuốn sách cuộn giấy của mình một lúc lâu.

“Vẫn chưa muộn để xem xét khả năng này sau khi chúng ta đã có được lời khai từ vài cửa hàng cuộn giấy tiếp theo.”

Càng nhiều thông tin càng tốt.

Vì vậy, cô sẵn lòng giữ khả năng đó trong đầu. Cô dự định kiểm tra lựa chọn đó sau khi đến thăm các cửa hàng cuộn giấy này và tìm hiểu xem có ai trong số các chủ cửa hàng nói dối hay không.

Cuối cùng, hoàn toàn không có lý do gì để Charlotte không vào cửa hàng của Eleris. Và quan trọng hơn.

Hiện tại, Eleris đã đến quần đảo Edina để chăm sóc Airi và những người khác. Rõ ràng là cô ấy vẫn chưa quay lại.

Tôi không rõ việc Eleris vắng mặt là tốt hay xấu, tuy nhiên tình huống này quá khó lường.

Tôi khá chắc rằng Charlotte sẽ không tìm ra danh tính của tôi bằng cách này, nhưng nếu cô nghi ngờ Eleris theo bất kỳ cách nào, rất có khả năng danh tính ma cà rồng của cô ấy có thể bị đưa ra ánh sáng.

Tôi không thể để điều đó xảy ra.

Vì vậy, tôi đã thử sử dụng chức năng Viết Lại.

Charlotte nghĩ rằng không đáng để kiểm tra cửa hàng của Eleris.

[Cần 10.000 Điểm Thành Tích để thực hiện Viết Lại này.]

Chết tiệt.

Sự quyết tâm của Charlotte để tìm ra một manh mối duy nhất quá mạnh mẽ đến nỗi cô gần như không thể cân nhắc việc không điều tra mọi ngóc ngách của nơi này. Vì vậy, xác suất cô bỏ qua nơi này là cực kỳ thấp.

Két! Két!

“Hừm... Khóa rồi.”

Charlotte nghiêng đầu sau khi phát hiện cửa hàng của Eleris bị khóa.

Eleris vẫn chưa trở lại.

“...Có thể hôm nay là ngày nghỉ của họ.”

“Vậy tại sao tụi mình không đến những nơi khác xem sao? Họ phải trở lại nơi này vào một ngày nào đó chứ đúng không?”

Tôi nói bình tĩnh nhất có thể, giả vờ như không có gì sai. Tuy nhiên, Charlotte vẫn chăm chú vào cánh cửa bị khóa này.

Có vẻ như cô bắt đầu có một số nghi ngờ, nhận ra một khả năng nhất định. Tôi có thể thấy rõ niềm vui tinh tế tỏa ra từ khuôn mặt cô nàng.

Vẻ mặt cô dường như thể hiện rằng cuối cùng cô đã tìm thấy một manh mối mà cô chưa bao giờ nghĩ mình sẽ tìm thấy.

Thật đáng ngạc nhiên.

Charlotte đã có thể tìm ra nơi dấu vết của tôi thực sự chấm dứt, chỉ với những lời khai nhận chứng không đáng kể này.

Charlotte đi thẳng đến cửa hàng tiếp theo, đó là một cửa hàng vũ khí, không phải cửa hàng cuộn giấy. Tôi nghĩ chúng tôi sẽ đến cửa hàng cuộn giấy tiếp theo. Không đời nào người này có bất kỳ thông tin nào.

“...Hai đứa nhỏ có việc gì ở đây?”

“Cửa hàng cuộn giấy bên cạnh hôm nay nghỉ sao?”

Người chủ trung niên với bộ râu xồm xoàm lắc đầu và mỉm cười.

Charlotte hỏi ông ta về chủ cửa hàng bên cạnh, không phải Valier.

“Không ư? Cô Elena có vẻ đã đi rất xa. Dạo này cô không mở cửa hàng.”

Bây giờ tôi biết rằng biệt danh của Eleris là Elena.

Đã khá lâu kể từ khi Eleris đóng cửa hàng. Đương nhiên là như vậy, bởi vì cô ấy đang trong tình huống không thể ở đây được. Điều này bất ngờ trở nên tồi tệ hơn.

“Cửa hàng đã đóng cửa từ khi nào?”

“Hừm... Từ thứ Hai tuần trước. Ngay khi Lễ hội bắt đầu. Cô ấy có thể đã đi đâu đó xa để thư giãn. Đó là điều mà giới trẻ thường làm.”

Nghe vậy, Charlotte có vẻ mặt hơi buồn. Lý do của người chủ rằng cô ấy có thể đã đi đâu đó xa hơn trong thời gian Lễ hội là khá hợp lý.

Lễ hội đã kết thúc, nhưng cô ấy có thể chỉ kéo dài kỳ nghỉ của mình.

“Chủ cửa hàng đó còn trẻ ư?”

“Cô ấy trẻ và rất đẹp. Có rất nhiều chàng trai tụ tập xung quanh cô ấy... Ồm. Tôi đang nói gì thế này?”

Ông ta lắc đầu, tự hỏi tại sao mình lại nói ra điều này. Điều ông ta nói rõ ràng là điều mà Eleris rất phiền lòng.

“Tại sao cả hai lại tìm Elena? Nếu là cửa hàng cuộn giấy, dù tôi cảm thấy tiếc khi đuổi những khách hàng tiềm năng của cô Elena đi, nhưng ở đây có khá nhiều cửa hàng như vậy.”

Ông ta nói chuyện khá nhẹ nhàng, vì ông ta nghĩ chúng tôi là khách của cô ấy. Rõ ràng, ông ta có vẻ tốt bụng hơn nhiều so với những chủ cửa hàng khác ở đây.

“Tôi có lý do của mình. Ông có biết khi nào người tên Elena đó sẽ quay lại không?”

“Hừm... Không hẳn. Tôi thậm chí không biết cô ấy đã đi đâu. Ý là, cô ấy cứ thế bỏ đi không một lời nào.”

“Ông có biết ai biết không?”

Tôi muốn họ dừng lại, nhưng tôi không thể ngăn cuộc trò chuyện này lại được.

“Chà... Cô Elena thậm chí không tham dự các cuộc họp thương nhân và dù cô ấy hòa đồng với mọi người, cô ấy không đặc biệt thân thiết với bất kỳ ai hay bất cứ điều gì đại loại như vậy. Cô ấy thậm chí không đi ăn trưa cùng những người khác. Tuy nhiên, mọi người nói cô ấy có một trái tim rất nhân hậu. Đó là lý do tại sao người ta nói cô ấy không có tố chất để làm một thương nhân hay kinh doanh...”

Cô ấy hòa đồng với mọi người, nhưng chưa bao giờ thực sự thân thiết với bất kỳ ai. Dù cô ấy kiếm sống bằng nghề buôn bán, nhưng cô ấy không giống như những thương nhân Aligar khác, những người chỉ có thể sống sót bằng cách lừa đảo người khác.

Những nghi ngờ nhỏ biến thành sự nghi ngờ, và sự nghi ngờ đó sẽ sớm biến thành sự chắc chắn hoàn toàn.

Cô vẫn chưa nắm bắt được tất cả các chi tiết, nhưng có vẻ như cô có cảm giác rằng người này rất kỳ lạ.

“Hừm hừm...”

Như thể đã quyết định xong, Charlotte bắt đầu cười.

“Reinhardt.”

“À... Hà?”

“Đi theo tôi.”

Charlotte, bỏ lại người chủ đang mở to mắt đằng sau, kéo tôi ra ngoài và quay lại cửa hàng của Eleris.

“Chúng ta phải xông vào.”

Khi những nghi ngờ của cô càng gần với sự chắc chắn, có vẻ như Charlotte đã sẵn sàng sử dụng mọi phương pháp có thể.

Từ bên trong áo choàng của cô, ánh sáng xanh lam tỏa ra từ chiếc bông tai mà Charlotte đang đeo. Rốt cuộc, có một lý do tại sao cô có thể đi lại một mình.

Charlotte đeo một loại vật phẩm tạo tác nào đó, tương tự như Viêm Hỏa Tuesday của tôi. Tôi khá chắc rằng đây cũng không phải là thứ duy nhất.

“Phá nó đi.”

Kruuaaak!

Chỉ với một câu nói ngắn gọn, một tiếng nổ vang lên từ cánh cửa cửa hàng của Eleris. Một làn sóng xung kích vô hình đập tan nó.

-Cái gì, cái gì!

-Chuyện gì đang xảy ra vậy!

“Này! Máy người đang làm gì vậy!”

Con phố chìm trong một sự hỗn loạn lớn do vụ nổ bất ngờ này gây ra.

“Vào thôi.”

Charlotte, tuy nhiên, dường như không quan tâm đến bất cứ điều gì khác đang diễn ra xung quanh mình, và bước qua cánh cửa bị phá tan mà không chút do dự.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé và có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương với id tên @Tienlucc.)

**THẤY HAY CÁC BẠN CÓ
THỂ ỦNG HỘ TÔI QUA:**

BIDV

VIETQR

NGUYEN TIEN LUC

6910814828

BIDV - CN DONG THAP PGD MY THO

Nguyễn Tiến Lực

SĐT: *****550

QR Nhận Tiền

Nhận tiền từ mọi Ngân hàng và Ví điện tử

mo

VIETQR

X-MB

BIDV

50+

Thanks For Reading